

Vágány Fanni: A mesebeli láda

Volt egyszer egy király. A padlásán volt egy nagyon régi, poros láda. Egy nap a királyné felment a padlásra, hátha talál ott valami hasznos dolgot. Megpillantotta a ládát, úgy gondolta, hogy lehozatja a szolgálkkal. A szolgák letakarították, szépen lesöpörték. A királyné ki szeretne volna nyitni a ládát, de nem sikerült neki. A király is próbálta, de hiába. Észrevettek rajta egy kulcslyukat. Azt hitték, hogy a padláson megtalálják a hozzávaló kulcsot is, ezért átkutatták az egészet, de nem jártak szerencsével.

Élt egy szegényember a faluban, akinek már a betevő falatra sem volt pénze, ezért felment az öreg házának padlására, hátha talál valamit, amit pénzzé tehet. Nem sok mindent lelt, viszont az egyik részben a deszkák között észrevett egy régi poros kulcsot. Úgy döntött elviszi és megmutatja a királynak. A király fogadta a szegényembert és kérdezte:

- Mi járatban vagy itt a palotában, szegényember?
- Ó, hatalmas uram, itt ez a kulcs, bár egy kicsit poros, de értékesnek tűnik. Szívesen odaadom, ha kaphatnék érte némi elemózsiát.

A király rögtön felismerte, hogy ez az a kulcs, amit ők keresnek. Ezért hát megígérte, hogy minden nap vitet a szegényembernek annyi enni valót, amiből az egész családja jól lakik.

Miután elment a szegényember a király fogta a kulcsot, odament a ládához és kinyitotta. Akkora fény tört ki a ládából, hogy a király majdnem elvesztette a látását. Amikor kicsit halványodott a fény, a ládából apró tündérek jöttek elő és örömeikben felajánlották a királynak, hogy amiért kiszabadította őket, lehet három kívánsága. A király hitt is ebben meg nem is. Úgy gondolta, hogy megbeszéli a feleségével, hogy mit kívánjanak. Sokat tündöztek. Régi vágyuk volt már, hogy gyermekük születhessen, ezért úgy döntöttek, hogy egy lány gyermeket fognak kérni. Kívánságuk teljesült, a következő hónapban a királynő már a szíve alatt hordta a kis királykisasszonyt. Már csak kettő kívánságuk maradt. Mindennél jobban szerették gyermeküket, ezért úgy gondolták, hogy a következő kívánságot neki szentelik, így szóltak a tündérekhez:

- Azt kívánjuk, hogy gyermekünk a világ legkülönlegesebb lánya legyen.

Így is lett. A királylány gyönyörű, mindenkivel kedves, okos teremtéssé cseperedett.

A királynak és a királynénak már csak egy kívánsága maradt. Mivel mindenük megvolt már, amire csak vágytak, ezért úgy döntöttek ezt a kívánságot átadják lányuknak, amint betölti a 11.

életét. A királylány nagyon boldog volt, sok ideje volt még átgondolni, mit is kívánjon. Először sok játékot akart, de ahogy nagyobb lett, meggondolta magát. Felfigyelt rá, hogy mennyi szegény ember él a faluban, ezért úgy gondolta, hogy ha eljön az idő, inkább azt fogja kívánni, hogy sehol se legyen szegénység. Igen ám, de ezután a királyságra rossz idők jöttek. Forgószél közeledett a birtokuk felé, ezért menekülniük kellett. A király megragadta feleségét és egyetlen gyermekét és gyorsan hajóra szálltak. A forgószél viszont odaért és felborította hajóját, ami elsüllyedt. A király és a királyné sajnos odaveszett, egyedül a királylány menekült meg. Pár nappal ezután a királylány 11 éves lett. Nem tudta eldönteni mit kívánjon. Kívánja, azt, amit 10 évesen kigondolt, hogy elmúljon minden szegénység vagy azt, hogy kapja vissza elvesztett szüleit és régi csodás életét? Nem tudta mitévő legyen, sírva fakadt. Ekkor megjelent egy tündérke és azt mondta:

- Nézz mélyen a szívedbe, meglásd, jól fogsz választani! – azzal hirtelen el is tűnt.

A királylány lassan megnyugodott, abbahagyta a sírást és körülnézett. Látta, hogy a forgószél mekkora pusztítást végzett a királyságban és mennyire elkeseredettek az emberek. Magához hívatta hát a tündérkét és azt mondta:

- Azt kívánom, hogy mindenki gyógyuljon meg és a szegények se éhezzenek többé, mindenki legyen boldog a királyságban.
- Látom, a szívedre hallgattál, ezért jutalmul visszakaphatod szüleid és régi életed is. - szólt a kis tündérke.

És láss csodát, a palota újra régi pompájában tündökölt, a király és a királyné, otthon várta jószágos lányukat, birodalmuk többé nem ismerte a szegénységet. A régi poros ládát emlékül megőrizték és boldogan éltek, míg meg nem haltak.